

staar fuldstændig klart for mig, at det Lovforslag, til nu forhaabentlig vedtage, ikke bliver til Lov i denne Samling, og paa den Maade opnaa vi ikke i denne Samling noget Resultat. Men opnaa vi da noget Resultat ved at stemme for Dagsordenen? Nej, vi opnaa ikke heller derved noget praktisk Resultat. Dersom den ærede Minister havde givet Udsgit til, at han vilde reformere Straffelovens § 180 i den Retning, vi ønske, saa kunde jeg have stemt for Dagsordenen, men det er meget langt fra Tilfældet. Den ærede Minister har i Almindelighed udtalt, at han betragter denne Paragraf som uheldig affattet, men at den ærede Minister derved tænker noget i lige modsat Retning af, hvad vi tænke, er klart efter hele Situationen. Det hele Resultat, vi kunne naa — desværre ikke noget praktisk Resultat — er, at dette Ting giver sine Ansættelser om dette Forhold til Rende, og det kan kun ske ved, at vi stemme imod Dagsordenen og stemme for Forslaget med de Endringer, der ere foreslaaede.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkrets har Ordet.

Evendjen: Jeg frasalder Ordet.

C. Ravn: Man har hørt, at der er udtalt om dette Forslag, at det var et demonstrativt Forslag. Men fra hvilken Side har det lydt? Det er jo fra Modstanderne af Sagen, ikke fra dem, der ere Forslagsstillere til det Forslag, der nu ligger paa Tingets Bord. Derefter siger man som saa: Naar det nu er et demonstrativt Forslag, saa bur det ikke til andet end dertil, men man er altsaa derved gaaet ud fra noget, man selv vil lægge ind i det. Paa den anden Side siger man: Vi stille en Dagsorden for virkelig at saa noget fremmet, men det, hvorpaa man begrunder Haabet om at saa noget frem af denne Vej, er ikke det, at man kender det andet Tings Stilling, thi det er der ingen, der gør. Naar jeg derfor anbefaler at stemme mod Dagsordenen, men for Forslaget, er det for at saa Forslaget op i det andet Ting og saa dets Mening at vide om Sagen. Den ærede Minister holder jo paa den bestaaende Tilstand, men hvorfor vil man saa udtale et Ønske til ham og rette en Opfordring til ham? Kan det virkelig være de ærede Herrers Mening at stille en Opfordring til ham om denne Sag, naar han har udtalt sig om den, som han har? Nej, men i det Øjeblik, at Folketing og Landssting virkelig bægge have den Me-

ning, at der skal noget ud af Sagen — og det er jo et Spørgsmaal, vi skulle have klaret, om Landsstinget vil være med dertil — gad jeg vide, om den højtærede Minister virkelig skulde kunne holde fast paa dette sit Standpunkt. Altsaa, jeg stemmer mod Dagsordenen og anbefaler at stemme for Endringsforslaget, for at Forslaget kan gaa op til Landsstinget, og vi kunne saa dets Mening at høre om det. For Resten lyder det jo mærkeligt, at nu kommer man og stiller en Opfordring, til den højtærede Minister, som man for en Tid siden, da det gjaldt Retsreformen, var meget imod at henvende en Opfordring til. Nu vil de samme Medlemmer stille en Opfordring til den samme Justitsminister om en anden Sag!

Til det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkrets (Sens Bust), der vilde referere noget af en Tale, jeg holdt ved Finanslovens 1ste Behandling lige efter Valgene, skal jeg sige, at naar han vilde referere, skulde han referere rigtig. Han refererede, at jeg havde udtalt noget om Stivelse i — og saa nævnte det ærede Medlem et Ord, jeg ved ikke rigtig, hvad han saade, men den Vegemssdel, jeg har talt om, sidder dog noget højere end den, det ærede Medlem syntes mig at tale om. Smidlertid gaar jeg ud fra, at han talte om, at vi skulde have Stivelse i Ryggen. Jeg vil nu sige, at det ærede Medlem burde have læst videre. Det er nemlig sikkert, at jeg sagde, at jeg var glad ved, at Valgene rimeligvis havde givet dette Ting mere Stivelse i Ryggen, men over for hvad? Over for de Forligsbestræbelser, som de ærede Herrer, nemlig det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkrets (Bust) og hans Venner havde været med til. Det var over for den Slags Ting, jeg havde sagt, at vi skulde have mere Stivelse i Ryggen, men det var paa ingen Maade over for Vedtagelsen af Reformlove. Dette er heller ikke i Strid med, at vi skulde se at bringe det til at saa de to Ting til at blive enige om de forskellige Reformforslag. Det har jo ogsaa vist sig, jeg havde Ret; thi disse Forligsbestræbelser ere jo slet ikke komne frem senere; de ærede Medlemmer ere jo ikke fremkomne med dem senere i denne Periode og ville vel heller ikke komme med dem. Altsaa, jeg har set rigtig med Hensyn til det, jeg sagde om Valgenes Indflydelse. — Der er jo i Grunden kun et eneste Ord, som Modstanderne af Forslaget indtil videre have hængt sig i, og det er Ordet Næringsvej. Jeg har nu aldrig vidst, at der var noget saa kunstigt i det Ord, at man skulde lægge saa meget der ind i. Vi ere gaaede ud fra, at naar vi sige, at den omtalte Ting